Пролетарі всіх країв єднайте ся!

Освободжене робітників має бути ділом самих робітників!

Робочий Народ

The Working People

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ В КАНАДІ.

РІК X. Ч. 13. СЕРЕДА, 13 ЛЮТОГО, 1918. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, FEBRUARY 13th, 1918. No. 13. VOL. X.

N Boychuk
737 Redwood Ave

Українські Пани Погодились з Німецькими

УКР. ЦЕНТР. РАДА ПОГОДИЛА СЯ З НІМЦЯМИ.

ДОГОВІР.

АМСТЕРДАМ, 10 лютого. — Мирові переговори між Україною і Австро-Німеччиною закінчили ся формальним договором на основі взаїмного зреченя коштів війни і воєнних відшкодовань. Надто постановлено, що воєнні плінники можуть полишити ся в країнах, в яких перебувають, або вернути до вітчини, або навіть виїхати в инший край; економічні взаємини мають почати ся без посередню.

ЛОНДОН, 10 лютого. — Австрійський офіціоз стверджує, що в Берестю Литовськім підписано мировий договір з Україною.

ЦЮРІХ, Швайцарія, 10 лютого. — Сепаратний мир з Україною рівнаєть ся виповідженю війни російським большевикам. Так твердить "Цюріхер Цайтунг", додаючи значучо, що се ще велике питане, чи Україна зможе заключити з центральними державами ефективний мир (иншими словами: хто знає, чи той мир стоїть за зломаний шелюг).

З ДІДА ПРАДІДА... РАБИ!

АМСТЕРДАМ, 10 лютого. — Лідери української (рутенської) делеґації в австрійськім парляменті вислали з нагоди підписаня договору з Україною до цісаря Карла ґратуляційну депешу, в якій висловлюють певну надію, що будучий мир принесе також австро-угорським Українцям повну національну й політичну свободу.

ПО НІМЕЦЬКИ.

БАЗЕЛЬ, Швайцарія, 10 лютого. — Фельдмаршал фон Макензен вислав дня 6 лютого до румунського правительства ультімат (останнє слово), домагаючись започаткованя мирових переговорів з Румунією найдальше до чотирьох днів. Румунський ґабінет зрезиґнував.

АБО, АБО...

АМСТЕРДАМ, 10 лютого. — Німецькі шовіністичні часописи заявляють, що на випадок сепаратного мира з Україною большевицьке правительство буде мусіло піддати ся німецьким домаганям. В противному разі Німеччина пічне безпосередно нову війну з Росією.

НІМЦІ ТІШАТЬ СЯ...

ЛОНДОН, 10 лютого. — На вістку про заключене сепаратного мира з Українською Центральною Радою ударено в Берліні і Відни в усі дзвони. В столицях Німеччини і Австрії запанувала неописана радість. Та рівночасно Л. Троцкий заперечує дальше київській Раді право репрезентації усеї України на мирових переговорах в Берестю Литовськім в хвилі, коли на Україні кипить домашня війна.

Про условини сепаратного мира з Україною ріжно догадують ся. Дехто надієть ся, що Австрія відступила Україні Східну Галичину та що центральні держави обіцяли Укр. Центр. Раді військову поміч проти большевиків (!).

Що діеть ся на Україні, не знати. Усі дотеперішні депеші походять з німецького жерела, й всі вони промовляють за прихильною Австро-Німеччині Укр. Центр. Радою. Та вжеж який вплив і яку силу здобула собі харківська (большевицька) контр-Рада — не знати. А від сего й залежить таке або инше значіне українсько-німецького сепаратного мира.

НАЙБІЛЬША РАДІСТЬ В ВІДНИ.

Найбільшу радість викликала вістка про сепаратний мир з Україною в Відни. Стало ся се наслідком того, бо в Австрії на діють ся усі, що після того австро-угорське населене дістане зараз подостатком української пшениці й заспокоїть зразу дій маючий голод.

ГОЛОСИ СЬВІТОВОЇ ПРЕСИ.

ФРАНЦУСЬКІ ГОЛОСИ.

ПАРИЖ, 10 лютого. — "Ля Віктоар" (побіда) заявляє з нагоди сьвіжого німецько-українського сепаратного мира коротко: "Ся новина не дає нам ніякого приводу до радости".

"Льом лібр" (Вольний чоловік), орґан премієра Клеменсо, твердить, що **Українці вступили на дуже небезпечну дорогу,** віддаючи свою країну з її богатими засобами на поталу німецьким визискувачам.

"Лаксіон Франсез" (Французьке Діло) пише так: "Право самоозначеня народів найшло своє перше примінене дуже не щасливо. Іде се в парі радше з нашими побоюванями, чим на діями. Перше покористане ново набутою свободою, вчинене тим народом (Українцями) **було відданем себе в неволю".**

"Ґальоа" думає, що здача України потверджує погляд, що Німеччина пробує дістати ся за всяку ціну до Одесси.

МАРНІ НАДІЇ.

Зівсім инакше, сказати б навіть оптимістично, глядять инші французькі часописи:

"Фіґаро" думає, що новоупечений мир з Україною має штучний й нетрівкий характер. Сила київської Ради дуже непевна, а і надії Німеччини і Австрії на українську пшеницю так само дуже марні".

Подібно пише "Матен". На думку тої часописи — минуть місяці заки Австро-Німеччина зможе скористати економічно з сьвіжо заключеного мира.

"Тампс" (Час) твердить: "Українці, що підписали мировий договір, дійсно репрезентують лише тінь правительства. Ніхто не знає, коли вони зможуть експортувати пшеницю, та й ні хто не знає, які засоби тої пшениці має Україна на експорт (мимо волі нагадуєть ся тут славний київський "кисіль" відомої староруської билини).

Та сама часопись кінчить характерними словами:

"В дійсності новозаключений мир з Україною не змінює нічого в Росії. Усе лишаєть ся по старому. Ми маємо до діла лише ще з одним 'шматком паперу" (так Німці називають усі договори, які вони безпардонно ломлять, скоро лише се являєть ся для них корисним).

"Журналь де Дебатс" пише: "Подія має дуже поважне значіне, одначе може стати дуже маловажною. **Се залежить від обставин,** а іменно від питаня, **що репрезентує Рада і яка її сила.** Найсумнішим вислідом новозаключеного мира є траґічне положене, в якому нечайно опинила ся Румунія."

ГОЛОСИ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ.

З нагоди новозаключеного договору між Україною і центральними державами берлінська "Фосіше Цайтунг" пише:

"Молода держава поставила себе під опіку нашої приязни ради обезпеки свойого загроженого розвитку (!). Ся подія робить вилім в тому морально му перстени, яким британська і американська ганьба окружила нас протягом війни".

"Локал Анцейґер" твердить: "Вага договору з Україною лежить для центральних держав головно в економічній сфері".

Впливова й поступова колись "Франкфуртер Цайтунг" боїть ся перецінювати новозаключеного договору, бачить одначе в події проблиски побіди ідеї всесьвітного мира, заключеного самими народами.

АВСТРІЯ ВІДІТХНУЛА.

На вістку про підписане сепаратного мира з Україною уся Австрія відітхнула свобіднійше. У Відни запанувала неописана радість. На всіх вежах ударено в дзвони, й незлічимі доми окрили ся сьвяточними прапорами.

Впливова "Найє Фраєе Пресе" написала з тої нагоди ось так:

"Вплив того мира відчуваєть ся в Росії і Румунії, й можна надіяти ся, що і инші народи прилучать ся до нього. Великий пролім в війні почав ся на Сході".

Клерикально-буржуазна "Рай хспост" пише:

"Є се велика побіда програми ґрафа Черніна, а рівночасно є се ґарантія, що заговір наших ворогів проти економічного і національного істнованя центральних держав почав ся розбиватись на порох".

Міщанська "Найес Вінертаґблят" твердить, що "Українська Рада скріпить ся тепер у своїй борбі проти большевиків, яких руїнничі змаганя окажуть ся безсильними супроти так великого здобутку як мир з "Українською народною Републикою". В тім розуміню — додає згадана часопись — день 9-го лютого буде початком кінця сьвітової війни.

* * *

Як бачимо — німецько-австрійські часописи **тішать ся...**

Чи одначе тішитись **буде** і нещаслива Україна, покаже вже недалека будучність.

Ми скажемо тепер лише те, що се, чим **ворог** тішить ся, ні коли не виходить **нам** на користь.

ПЕРЕДПЛАТНИКАМ "Р. Н."

Повідомляєть ся всіх передплатників "Робочого Народа", що адміністрація нікому не висилає посьвідки, що вона передплату отримала. Тому хай передплатники такої посьвідки не домагають ся. Коли вже приходить ґазета, так се є доказом, що передплата отримана. Кому-ж конечно хотіло би ся знати, чи його передплата зайшла в призначене місце, так хай він пришле почт. стемпель на відворотну відповідь.

Адміністр. "Р. Н."

ПОВНИЙ ТЕКСТ ДОГОВОРУ З УКРАЇНОЮ.

Мировий договір з Україною має такий офіціозний заголовок:

"Мировий договір між Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною з одного боку, а Українською Народною Републикою з другого".

На вступі стверджено, що в часї теперішної війни український народ проголосив себе незалежним й постановив відновити мир між Україною і воюючими державами, що було би першим кроком до заключеня страшної війни й до відновленя приязних зносин народів в справах політичних, правних, економічних і інтелектуальних.

Дальше подані є імена усіх комісарів, які остаточно дійшли до порозуміня і згоди в слідуючих точках:

Мир і приязнь.

Артикул I. — Німеччина, Австро-Угорщина, Болгарія і Туреччина з одного боку, а Українська Народна Република з другого заявляють, що воєнний стан між ними кінчить ся. Обі сторони постановляють отже жити від тепер між собою в мирі і приязни.

Нові границі.

Артикул II. — Між Австро-Угорщиною з одного боку а Українською Народною Републикою з другою о скілько обі держави граничать з собою — іхні границі будуть такі, **які істнували перед вибухом теперішної війни між Австро-Угорською монархією і Росією.** Дальше на північ границя републики буде бічи почавши від Тарногороду по лінії Білгорай, Щебришин, Красностав, Пугачів (19 миль на схід від Люблина), Радзин, Межиріч, Сернки і Мельник (яких 40 миль на північний захід від Берестя Литовського), а дальше переступивши ріку Буг — через Високо-Литовск, Каменец-Литовськ і Пружани до Видозовскінець (околиця Вигоновское в болотах на північ від Пинська). В подробицях ся границя буде означена комісією відповідно до етноґрафічних условин й з огляду на бажаня місцевої людности. Коли б Українська Народна Република мала мати спільні границї ще з иншими державами почвірного аліянсу, в такому разї заключить спеціяльні умови.

Артикул II. — Відворот військ з зайнятих земель почнеть ся **зараз після задоволеня отсього договору.** Спосіб відвороту війська і передачу опущених країн означать пленіпотенти інтересованих сторін.

Артикул IV. — Дипльоматичні і конзулярні зносини почнуть ся між обома сторонами безпосередно після ратифікації мирового договору.

Артикул V. — Обі сторони зрікають ся абсолютно воєнних відшкодовань, т. є. коштів веденя війни, й коштів втрат понесених державами і їх горожанами включно з усіма реквізиціями починеними в ворожих країнах.

Артикул VI. — Воєнні бранці можуть вернути домів, скілько вони самі собі того бажають, або лишити ся на місци або перейти до иншої країни.

Артикул VII. — Обі сторони входять взаїмно і безпосередно в економічні зносини й орґанізують виміну товарів на слідуючій основі:

(Дальше — найважнійше! — опущено).

Артикул VIII. — Відносно відновлення публичних і приватних правних зносин, виміни воєнних бранців і інтернованих цивільних людий, квестії амнестії, прав купців — заключить ся спеціяльний договір з Укр. Нар. Републикою, що буде творити есенціональну часть теперішного договору.

Артикул IX. — Угоди почині ні в тім мировім договорі творять індівідуальну цілість.

Артикул X. — Для інтерпретації (розуміня) сего договору німецький і український тексти є авторітативні відносно зносин між Німеччиною і Україною, — німецький, угорський (мадярський) і український тексти для зносин між Австро-Угорщиною і Україною, — болгарський і український тексти для зносин між Болгарією і Україною, — турецький і український тексти для зносин між Туреччиною і Україною.

Кінцева часть договору поставляє:

"Отсей договір буде ратифікований. Ратифіковані грамоти (документи) мають бути обміняні як найборше. Скілько немає противних постанов, мировий договір вийде в житє зараз після ратифікації."

"ІСТОРИЧНА ХВИЛЯ".

АМСТЕРДАМ, 11 лютого. — Депеша з Берестя Литовського що наспіла сюди через Берлін, доносить, що мир між Україною і почвірними аліянтами заключено.

Після повороту делеґації до Берестя Литовського переговори продовжувано. Завдяки енерґічній й пильній праци усіх комісій й завдяки духови згоди, який одушевляв усіх, заключено договір в усіх спірних питанях. Наслідком технічних трудностий звязаних з виготовленем пятьох мирових текстів (в пятьох мовах:) німецькій, українській, мадярській, болгарській і турецькій) годї було відбути формальне засїдане ради скріпленя грамот підписами борше чим ранним ранком в суботу.

ЗАЯВА ФОН КИЛЬМАНА.

Др Ріхард фон Кильман, німецький міністер заграничних справ, як президент конференції отворив наради коротко перед 2-гою годиною рано слідуючою поромовою:

"Панове! Ніхто з вас не годен не добачувати історичної ваги теперішної хвилї, в якій репрезентати чотирьох союзних держав зійшли ся з репрезентантами Української Народної Републики ради підписаня першого мирового договору, осягненого в тій сьвітовій війні. Мир сей, заключений з вашою державою, яка виринула з хуртовини великої війни, справляє репрезентантам союзної делеґації особливе вдоволене. Хай той мир буде першим в ряді инших благодатних договорів; мир благодатний однаково для союзних держав так і для Української Народної Републики, якій ми усі бажаємо як найкрасшої будучности".

ВІДПОВІДЬ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ ДЕЛЕҐАЦІЇ.

Відповідь президента української делеґації звучала так:

"З радістю стверджуємо, що від нинішного дня починаєть ся між Україною і почвірними аліянтами мир. Ми прибули сюди в надії, що ми будемо в спромозї осягнути загальний мир й закінчити сю братовбійчу війну. То політичне положене є сього рода, що не усі держави зійшли ся тут ради підписаня загального мирового договору. Одушевлені найгорячійшою любовю нашого народа й сьвідомі того, що ся довга війна вичерпала культурно-національні сили нашого народа, ми мусимо тепер звернути усі наші сили ради започаткованя нової ери і нового відродженя. Ми твердо переконані, що отсей мир заключуємо в інтересі великих демократичних мас, та що сей мир причинить ся до закінченя великої війни. Ми радо стверджуємо тут, що довга і важка праця, доконала на конференції в Берестю Литовськім, закінчила ся успіхом, та що ми осягнули демократичний мир, почетний для обох сторін. Від нині Українська Народна Република народилась до нового житя й вона вступає в круг націй як самостійна держава. Вона кінчає війну на своїх фронтах й буде старати ся, щоб усі сили, які лише в ній є, зняли ся до нового житя і розцьвіту".

ПІДПИСАНЄ ГРАМОТ.

Після того Др фон Кильман запросив репрезентантів підписати мирову грамоту. Мінута до 2-ої години рано Др фон Кильман підписав перший документ призначений для Німеччини, а о год. 2.20 усі присутні положили свої підписи на всіх копіях договору.

"ШМАТОК ПАПЕРУ".

ЛОНДОН, 12 лютого. — Усі вісти про сепаратний мир між Україною і почвірним аліянсом дійшли сюди через Німеччину. З Петрограду немає **ніяких** вістий крім одної, а іменно, що **"почавши від 8-го лютого Київ, є в руках большевиків, т. є. від хвилї коли війська Ради зістали полонені або розбігли ся".** Петроградський комунікат кінчить ся тими словами:

"Почавши від год. 10 в ночи в пятницю з Укр. Центр. Ради не лишило ся нічого крім сумного спомину".

А з того показуєть ся ясним, що делеґація Ради на конференції в Берестю Литовськім (яка заключила мир з Австро-Німеччиною і союзниками) **репрезентує не істнуючу власть.**

РОСІЯ РОЗОРУЖУЄ СЯ.

ЗНАМЕНИТИЙ УДАР ТРОЦЬКОГО.

ЛОНДОН, 11 лютого. — З Амстердаму доносять: "Президент російської делеґації заявив на нинішнім (неділя) засїданю мирової конференції в Берестю Литовськім, що хоча Росія відмовляєть ся підписати формальний мировий договір, вона заявляє, що воєнний стан між нею і Німеччиною, Австрією, Туреччиною і Болгарією кінчить ся, й рівночасно Росія дає розкази ради цілковитої демобілізації (розоруженя) російських військ на всіх фронтах.

Безпримірний в історії крок пролетарського правительства, крок в напрямі **цілковитого розоруженя** перед лицем сильного і знаменито узброєного ворога, зробив могуче враженє в цілому культурному сьвіті.

БЕЗЛИЧНА ВІДПОВІДЬ КАЙЗЕРА.

ЛОНДОН, 11 лютого. — З Амстердаму доносять, що вістка про безглядну й добровільну здачу Троцкого викликала в Німеччині неописану радість. Усі міста прикрашені прапорами.

Як жеж глядить на новозаключений мир з Україною самий кайзер, про се сьвідчить слідуюча його відповідь на ґратуляційну адресу президента міста Гамбурґа:

"Ми часто вступали на злі дороги. Та Господь назначив нам в важкій школї дорогу, якою ми повинні іти. Та сьвіт не є на добрій дорозї. Ми, Німці, що маємо перед собою високі ідеали (? — меч і шибениця ? —) повинні працювати ради кращої будучности. Ми повинні бити ся (!) за право і мораль ність . Наш (!) Господь Бог хоче, щоби ми мали мир, але мир, при помочи якого сьвіт буде стреміти до того, що справедливе і добре.

Ми маємо дати сьвітови мир. Ми маємо осягнути се в ріжний спосіб. Такий кінець осягнули ми вчера, здобуток мир ною дорогою **з ворогом, який, побитий нашою армією,** не бачучи причини до дальшої боротьби, простягає до нас руку й дістає нашу руку. Ми взаїм но стиснули собі руки. Але той, що не прийме мира, а навпаки відкине його, проливаючи дальше свою і нашу кров, мусить бути змушений прийняти мир.

МИР ПРИ ПОМОЧИ МЕЧА!

Ми бажаємо жити в приязни з сусідними народами, одначе вперед мусить бути признана **побіда німецького оружя.** Наші війська під великим Гінденбурґом дальше виборювати муть тую побіду. А опісля прийде мир".

З РАМЕНИ У. С. Д. ПАРТІЇ.

В неділю, дня 17-го лютого 1918 о годині 3 по пол.

в сали **"PALACE"** театру

при ул. Селкирк

виголосить

Тов. Проф. Др ОЛ. СУШКО

дуже інтересний виклад

на тему:

БІБЛІЙНЕ ОПОВІДАНЄ

про

СОТВОРЕНЄ СЬВІТА

В СЬВІТЛІ НАУКИ

Приходіть всі, коли хочете почути останнє слово по сьому питаню.

ВІЛЬНИЙ ВСТУП.

ГОСТЯМ РАДІ.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO